

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อเรื่อง

ภาคใต้เป็นดินแดนที่มีศิลปวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าหลากหลายอย่างค้ายกัน ไม่ว่าจะเป็น ด้านภาษา ประเพณี โบราณสถาน โบราณวัตถุ การละเล่น และกีฬาพื้นเมือง เป็นต้น ด้าน การละเล่นและการแสดงพื้นบ้านที่นิยมกันได้แก่ ในรา หนังตะลุง เพลงบอก ลิเกป้าเป็นต้น การละเล่นของภาคใต้มีแบบฉบับและเอกลักษณ์ของตน โดยเฉพาะ

การแสดงโนราเป็นศิลปะการละเล่นอย่างหนึ่งของภาคใต้ ที่ได้รับความนิยมมาแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะงานเทศกาลนักขัตฤกษ์หรืองานมงคลใดๆ นักจะมีโนราแสดงอยู่เสมอ ในราเป็นการแสดงคล้ายกับละครชาตรีของภาคกลาง คือมีการร่ายรำ มีบทร้อง บทเจรจา และแสดงเป็นเรื่องราว

การแสดงโนรา เป็นศิลปะการแสดงอย่างหนึ่งที่มีองค์ประกอบในการแสดงหลายอย่างค้ายกัน สารภี นุสิกอุปถัมภ์ (2527: 26-30) สรุปถึงวิถีการแสดงโนรา แบ่งได้ 3 ชนิดคือ

1) การแสดงโนราธรรมชาติ จะเริ่มค้ายกการโนม โรงเชิญครูและรำทำครูสอนหรือทำปฐมนิเทศแล้ว จะว่ากันตอน “ตีโต” หรือบทฉบับเข้านั่งทำทำรำบทต่างๆ ตามบทร้อง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องตลก รำเต็บท บางครั้งจะรำอวดท่า ต่อจากนั้นก็จะมีการออกพران พرانจะเป็นผู้ออกมานอกกว่าจะแสดงเรื่องอะไร ซึ่งเดิมนิยมเล่นเรื่อง นางนโนราหรือไม้กีดเล่นเรื่อง 12 จากทำรำ 12 ทำแต่ปัจจุบันเล่นเป็นนิยาย โดยการผูกเรื่องเอาเองจากนั้นก็เป็นการจบการแสดงโนรา

2) การแสดงโนราประชันโรง เป็นการแข่งโนราเพื่อจะพิสูจน์ให้เห็นว่าใครจะเล่นหรือรำดีกว่ากันและมีศิลป์ในการรำอย่างไร ใน การแข่งโนราคู่แข่งจะทำพิธีตัดไม้ข่มนาม ซึ่งเรียกว่า เผียนพรายหรือเผียนรูป เพื่อข่นขวัญกู้ต่อสู้

3) การแสดงโนราลงครุ เป็นการแสดงเพื่อสืบทอดจากนบรรพนรุษ รักษาโรค และแก้บน

นั้ครัชัย ศุภระกาญจน์ (2538: 75) “ได้ก่อตัวเป็น โนราลงค្នូហើកនារាងគ្នា หมายถึง ในราที่แสดงเพื่อประกอบพิธีเชิญครูหรือบรรพของโนราอย่างโรงพิธี เพื่อรับการเข่นสังเวย เพื่อรับของแก็บน และเพื่อครอบเกริด หรือผูกผ้าแก่ผู้แสดง โนรารุ่นใหม่ ด้วยเหตุนี้ต้องทำการเชื้อเชิญ ครูมาเข้าทรงหรือมา “ลง” ยังโรงพิธี จึงเรียกพิธีกรรมนี้อีกชื่อหนึ่งว่า “โนราลงค្នូ”

การแสดง โนราภาคใต้สัมภก่อน ปัจจุบันแสดงแบบง่ายๆ เพียงปักเตา มุงหลังคา แสดง กลางพื้นไม่ต้องยกเวที ไม่มีฝากกัน ด้านหนึ่งเป็นจากคนนั่งคุ้ 3 ด้าน ป้าจุบันทำเป็นเวที มีฝากกัน คล้ายโรงลิเกหรือละคร ล้วนสูกคู่และนักดนตรีนั่งอยู่หน้าโรง เครื่องดนตรีที่ใช้มี ปี กลอง หัม โหน่ง ฉึ่ง แตระ

คนตรีที่ใช้ในการแสดง โนรามีความสำคัญที่บรรเลงควบคู่ไปกับการรำ หรือขับบท ใน วงโนรามีธรรมเนียมนิยมในการออกโรงแสดง ซึ่งถือปฏิบัติกันมาในอดีตโดยให้ความสำคัญของ คนตรีที่จะมีบทบาทในแต่ละขั้น ประยัด เกยม (2538: 165-166) รวมรวมไว้ดังนี้

1) การยกเครื่อง ตั้งแต่โนราจะออกจากบ้าน เรียกว่า “ยกเครื่อง” คือก่อนในราจะยก คณะไปแสดงที่ไหน จะตีเครื่องทุกชนิด คือ หัม กลอง ปี โหน่ง ฉึ่ง ประมาณ 4-5 นาที เมื่อบรรเลง เสร็จก็จะเก็บเครื่อง ยกเครื่องขึ้นแบบกรีห์หรือหานตามแต่ละดวง และเดินทางไปแสดงได้

2) การรับโนรา เมื่อเดินไปถึง กีดลับบ้านเจ้าของงาน คนที่แบกกล่องจะตีกลองลักษณะ การตีคล้ายๆ กับจังหวะตีตะโพนเวลาพะฉันข้าว ตีเป็นสัญญาณเพื่อบอกให้เจ้าของงานรู้ว่าโน รามาแล้วให้เตรียมรับ พอโนราเข้าเขตบ้านเจ้าของงาน เจ้าของงานจะเอาขันหมาก มีมาก 3 คำ พลุ 3 คำ หรือจะใช้ 9 คำก็ได้ มารับโนรา โนราจะรับขันหมากหรือพาหนะกันนั่นเข้าโรง

3) ตั้งเครื่อง พอเอาเครื่องทั้งหมดชิ้นบน โรงเรียบร้อยแล้ว ลูกคู่จะเอาเครื่องคนตรีทุก ชิ้นมาตีบรรเลงอีกครั้งหนึ่งประมาณ 4-5 นาที เพื่อเป็นการแจ้งให้คนใกล้ๆ รู้ว่าตอนนี้โนรา มาแล้ว

4) การเบิกโรง หลังจากกินข้าวเรียบร้อยแล้ว โนราจะต้องทำพิธีเบิกโรง ในการเบิกโรง ทั่วไป ใช้หมาก 3 คำ เทียน 3 เล่ม ถ้าเป็นการเบิกโรงครู ใช้หมาก 9 คำ หมากพลุ 9 คำ เทียน 9 เล่ม และถ้าเป็นงานศพ เครื่องเบิกโรงใช้ หมากพลุ 9 คำ เทียน 9 เล่ม เสื่อ 1 ผืน หมอน 1 ใบ ผ้าขาว 1 ผืน และมีหน้อน้ำมนต์ด้วย ถ้าเป็นงานศพ พอยเบิกโรงเสร็จ หม้อจะทำน้ำมนต์ ประพรเมเครื่อง โนราทุกชิ้นและประพรเมผู้แสดงทุกคน ไม่ให้เกิดเส้นยิดจัญไร นอกหากเครื่องเบิกโรงดังกล่าวแล้ว ยังมีแผ่นเบิกโรงด้วย สมัยก่อนเบิกโรงด้วยเงิน 25 สตางค์ ป้าจุบันเบิกด้วยเงิน 25 บาท

5) การลงโรงหรือโหนโรง พอทำพิธีเบิกโรงเสร็จ กีเริ่มโหนโรง หรือลงโรงการลงโรง แต่โบราณกำหนดว่า ให้เชิด 3 ครั้ง ก่อนจะบรรเลงเพลงต่างๆ ที่ใช้ในการโหนโรง ป้าจุบันการลง

โรงเปลี่ยนแปลงไปบ้านเครื่องดื่มคงใช้เครื่องโนราแม้ว่าจะมีเครื่องดนตรีสากลมาปั่นก็ตาม เพียงแต่ทำสั้นๆ ไม่มีการเชิด แต่ถ้าเป็นโรงครุแล้ว การลงโรงยังเหมือนเดิมทุกประการ

6) ภาคครู พอดังโรงเตี๊ยนแล้ว ก็จะว่าภาคครู หรือเชิญครู การทำทั่วไปจะเชิญครูทั้งหมด บางโรงจะเขียนว่า “ถูกษักรรมคี...” บทเชิญครูนี้ เนื้อความไม่ค่อยเหมือนกัน แต่ใจความสำคัญสรุปแล้วเหมือนกัน

ทั้งหมดนี้เป็นธรรมเนียมที่ได้ถือปฏิบัตามาแต่โบราณ แต่มาในสมัยประมาณ 40 ปีมานี้ ธรรมเนียมนี้จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพความเชิญของสังคม จึงตัดขั้นตอนไปหลายขั้นตอน คือไม่มีการยกเครื่อง ไม่มีการตักกองตอนไก่ลัง และไม่มีการตั้งเครื่อง คงมีแต่ขั้นตอนโหนโรง ภาคครู และกีร์拉เลย นับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงที่จัดตั้งเปลี่ยนแปลงไปอย่างน่าเสียดาย

อุดม หนูทอง ได้กล่าวไว้ว่า ในด้านการแสดงโนราที่ชาตรีหรือละกรชาตรีของภาคกลางก็ได้รับอิทธิพลไปจากภาคใต้ ครั้นเมื่อตอนที่สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช สามารถรวมประเทศได้แล้วก็ทรงนำโนราจากภาคใต้เข้ามายังราชธานี และในขณะเดียวกันทางภาคใต้ก็รับเครื่องดนตรีค่านเนินทำนองคือ ปี กลับไปยังภาคใต้ เดิมมีเพียงเครื่องกำกับจังหวะ การเป่าซ่าง แรกใช้วิธีการดันและการเดินแบบบทก่อน หรือเดินคำพูด นักดนตรีต้องมีปฏิภาณให้พร้อมต่อหน้าทำนองเพลงภาคกลางไปใช้ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากนักดนตรีวงปีพาทย์ที่ตั้งขึ้นจากผู้ที่อพยพมาจากเมืองราชธานี (ระวีวรรณ ไทยเจริญ 2541:2-4)

ในการดำเนินทำนองในหนังตะลุงใช้ปี่ 3 ชนิดคือ ปืนอก ปีกกลาง เป็น สามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม ซึ่งในการบรรเลงได้ถูกปรับไปตามวิธีการบรรเลงของภาคใต้โดยเฉพาะตัวอย่างเพลงภาคกลางที่นำมาใช้ เช่น เพลงพัดชา เพลงดาวสมเด็จ เพลงเหงรปากห่อ เพลงสุดสงวน เพลงพม่ารำขوان เพลงจีนแต่ เพลงพม่าแหงกน เพลงสรงน้ำ เพลงนางครวญ เพลงช้อยแม่นา เพลงเขมร ไทร โยค เพลงความสืบเทียน เพลงล่าวดวงเดือน เป็นต้น

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจในการศึกษาเพลงใหม่โรงในการแสดงโนรา ได้เลือกที่จะศึกษาวิเคราะห์แนวทำนองของเพลงใหม่โรงที่เริ่มบรรเลงเป็นเพลงแรกก่อนการแสดง ซึ่งเป็นเพลงที่บรรเลงที่มีความสำคัญในการแสดงโนรา ก่อนจะมีการรำโนราหรือขับนบท เนื่องจากยังไม่มีใครได้ศึกษาเรื่องนี้ในรายละเอียด ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อเรื่องเพลงใหม่โรงโนรา เพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวทำนอง รูปแบบของเพลงและลักษณะของวงดนตรี โดยผู้วิจัยมั่นใจว่า ผลกระทบการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาด้านดนตรีของโนรา ซึ่งเป็นศิลปวัฒนธรรมของภาคใต้ที่สำคัญอย่างหนึ่ง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 ศึกษารูปแบบของเพลง โหนโรง ในราในจังหวัดนครศรีธรรมราช
- 1.2.2 ศึกษาลักษณะของวงดนตรี ในราในจังหวัดนครศรีธรรมราช
- 1.2.3 วิเคราะห์เพลง โหนโรง ในราในจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.3.1 ผลของการศึกษาทำให้ได้รู้ถึงรูปแบบของเพลง โหนโรง ในรา
- 1.3.2 ผลของการศึกษาทำให้ได้รู้ถึงลักษณะของวงดนตรี ในรา
- 1.3.3 ผลของการศึกษาทำให้ได้รู้ถึงแนวทำงานของเพลง โหนโรง ในรา

1.4 ระเบียบวิธีการศึกษา

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยวิทยาการดนตรี (Ethnomusicology) และทางดนตรีวิทยา (Musicology) ศึกษาข้อมูลภาคสนามเอกสาร ตำรา สิ่งพิมพ์ การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ด้านดนตรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาด้านคว้าแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.4.1 แหล่งข้อมูลทางเอกสารและผู้บอกรข้อมูล

1.4.1.1 ศึกษาข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ได้จากข้อมูลต่างๆ ดังต่อไปนี้

นี้

- สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา
- หอสมุดสถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
- สุนีย์คลิปปัวฟันธรรม ประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช

1.4.1.2 เก็บข้อมูลภาคสนามและผู้บอกรข้อมูล ได้จากแหล่งข้อมูล และผู้บอกรข้อมูลที่คัดเลือกโดยวิธีการแบบเจาะจง ดังต่อไปนี้

-บันทึกเทปการบรรเลงเพลง โหนโรงของวงดนตรี คณะ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

-สัมภาษณ์ หัวหน้าคณะ ในรา และนักดนตรีสิ่งกล่าววิธีในการแสดง การเล่นดนตรีประกอบการแสดง เครื่องดนตรี การบรรเลง กระบวนการรำ บันทึกข้อมูลเป็นลายลักษณ์ บันทึกแบบเสียง บันทึกภาพนิ่ง และวีดีทัศน์

-สัมภาษณ์ผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่หัวหน้าคณะ ในรา นักดนตรี นักวิชาการทางด้านวัฒนธรรม ที่มีผลงานด้านเอกสารต่างๆ

- สังเกตวิธีการบรรเลงเพลง โหนโรง

การปฎิบัติเครื่องดนตรี

ขั้นตอนในการศึกษา

- ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- สัมภาษณ์หัวหน้าคณะ และนักดนตรี
- ปฏิบัติงานภาคสนามเพื่อบันทึกข้อมูลเสียงและบันทึกภาพ
- การบันทึกโน้ตเพลง ใหม่ โรม โรม 2 คณะ
- ศึกษาวิเคราะห์เพลงใหม่ โรม โรม โดยมีเนื้อหาการวิเคราะห์ดังนี้
 - 1) บันไดเสียง (Scale)
 - 2) พิสัย (Range)
 - 3) การดำเนินทำนอง (Melodic Movement)
 - 4) วลีและจังหวะของทำนอง (Phrase and Rhythmic Pattern of Melodic Line)
 - 5) โน๊ตประดับตกแต่งทำนอง (Ornamentation)
- ตรวจสอบข้อมูลและสรุปผลการวิจัย
- บันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ และนำเสนอการวิจัย

นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเอกสารและการวิจัยภาคสนาม มาวิเคราะห์ทางดนตรีวิทยา สรุปผล เรียนเรียงเป็นเอกสาร นำเสนอเป็นผลงานต่อสถาบันราชภัฏนគរศรี ธรรมราช

1.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- 1.4.2.1 ข้อมูลทางเอกสาร แบบสัมภาษณ์
- 1.4.2.2 เครื่องบันทึกเสียงและแคนบันทึกเสียง
- 1.4.2.3 กล้องถ่ายรูปพร้อมอุปกรณ์
- 1.4.2.4 เครื่องถ่ายวีดีทัศน์และม้วนบันทึกวีดีทัศน์
- 1.4.2.5 เครื่องเขียนต่างๆ
- 1.4.2.6 เครื่องคอมพิวเตอร์

1.5 ขอบเขตของการศึกษา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

ผู้วิจัยนั่งศึกษาข้อมูลภาคสนามโดยศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดรูปแบบวงคณตรีในรัฐกษัตริย์ เพลงใหม่ โรม โรม จำนวน 2 คณะ ในจังหวัดนគរศรี ธรรมราช

1.6 แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

- 1.6.1 Historical Approach เป็นการอธิบายประวัติความเป็นมาของในรา
- 1.6.2 Functional Approach เป็นการอธิบายโครงสร้างลำดับการแสดง บทบาทของ คนตรีในในรา
- 1.6.3 Notation and Transcription เป็นการเขียนสัญลักษณ์และการบันทึกโน้ตทาง คนตรี
- 1.6.4 Analysis เป็นการวิเคราะห์บทเพลงเพื่อขอชินายแนวเพลง ให้เกิดความเข้าใจ

1.7 ผู้มีส่วนได้เสียของการศึกษา

ในการวิจัย มีผู้มีส่วนได้เสียดังนี้

1.7.1 เพลง หมายถึง การบรรเลงของเครื่องประกอบจังหวะ โดยมีปั่นบรรเลงอยู่ด้วย หรือไม่มีก็ได้

- 1.7.2 โขน โรอง หมายถึง การบรรเลงเพลงก่อนการแสดง
- 1.7.3 ขึ้นเครื่อง หมายถึง การบรรเลงของเครื่องคนตรีเพื่อขึ้นเพลง
- 1.7.4 ดำเนินน หมายถึง การบรรเลงจังหวะ โดยมีปั่นดำเนินทำนอง
- 1.7.5 ลงเครื่อง หมายถึง การบรรเลงตอนจบ โดยมีทับตีเพื่อบอกให้ทราบว่าจะลงจบ การบรรเลง

1.7.6 ขับบท หมายถึง การขับร้องที่มีคนตรีประกอบ

1.7.7 ท้าใบ หมายถึง การบรรเลงคนตรีตามลีลาท่ารำ ไม่มีบทร้อง

1.7.8 ยกเครื่อง หมายถึง การบรรเลงหรือเล่นเครื่องคนตรีเพื่อเป็นการสำรวจความ พร้อม และนับเครื่องว่าครบหรือไม่ก่อนจะไปบรรเลงที่อื่น

1.7.9 รับโนรา หมายถึง การเตรียมมากพลุเพื่อรับคณะโนราเมื่อมารถีคณะโนรา ก็จะ รับมากพลุนั้น

1.7.10 ตั้งเครื่อง หมายถึง การจัดเครื่องคนตรีให้พร้อมแล้วบรรเลงเพื่อให้รู้ว่าโนรามา แล้ว

1.7.11 เบิกโรง หมายถึง การเตรียมมากพลุและเทียน ให้ครูหรือใหม่เจ้าที่และสิ่ง สักดิษฐ์ที่สักดิษฐ์ที่ตรงนี้เพื่อเป็นการขอมาและเป็นการบอกกล่าวด้วย

1.7.12 กัดครู หมายถึง การบรรเลงที่มีบทขับร้องที่กล่าวถึงครูหรือประวัติความเป็น มาของโนรา ก่อนเริ่มการแสดง

1.7.13 บันไดเสียง (Scale) หมายถึงระดับห่างของเสียงเป็นลำดับ โดยมีเสียงหนึ่งเป็นหลัก

1.7.14 วลี (Phrase) หมายถึงแนวทำนองที่คำเนินไปสิ่งจุดพัก รวมถึงวิธีอ่านของทำนองที่สามารถแบ่งวรรคตอนได้

1.7.15 พิธี (Range) หมายถึง ความกว้างของเสียงสูงสุดและต่ำสุดในการดำเนินทำนอง ในที่นี้หมายถึงการดำเนินทำนองโดยใช้ร้อง

1.8 ข้อคล้องเมื่อต้น

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอในด้วยเพลงในการ เพื่อขอรับการวิเคราะห์ ด้วยโน้ต สถากด โดยใช้วิธีปรับเปลี่ยนเทียบลักษณะ โครงสร้างกับทฤษฎีคนต่อวันตก

1.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฉัตรชัย ศุกระกาญจน์. ในรากนการผลิตบัณฑิตแขนงวิชาการแสดงพื้นบ้าน. สำนักงานพัฒนาสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ : วิทยาลัยครุศาสตร์ ราชภัฏนครศรีธรรมราช ; 2538.

สาระสังเขป

กล่าวถึงพิธีกรรมในไนราโรงครู ชนิดของไนราโรงครู ระยะเวลาทำพิธีโรงครูวันประกอบพิธี โรงพิธี เครื่องบูชาประกอบพิธี เทวา之力 (นามแฝง). เทพสารบรรณ 2. พัทลุง : โรงพิมพ์สกุลไทย; 2508.

สาระสังเขป

กล่าวถึงไนราเป็นการร่ายรำสำหรับบูชาเทพเจ้า พระอิศวร พระพรหม พระนารายณ์ในศาสนาพราหมณ์ เมื่อพราหมณ์เข้าสู่ปักษาได้จึงนำกระล่อนชนิดนี้เข้ามาด้วย ประกอบ ไป nale กุณฑะ. วรรณกรรมประกอบการเด่นละครชาตรี. โครงการเผยแพร่องค์ความรู้ของไทยฯ. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ; 2523.

สาระสังเขป

กล่าวถึงประวัติของละครชาตรี ว่าเป็นละครที่เก่าแก่มากของไทย เกิดขึ้นจากการนำเอา การขับร้องและรำนำฟ้อนประกอบดนตรีไทย ซึ่งมีอยู่เดิมมาผสมกับการแสดงแสดงละครอินเดีย สมัยโบราณละครชาตรีเป็นที่นิยมแพร่หลายทางภาคใต้ คงจะนิยมแสดงเรื่องพระสุรน-นางนให้ร่า จึงเรียกการแสดงประเททนว่า ไนราชาตรี ต่อมากล่าวชาตรีเข้ามาสู่ภาคกลางในสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรีและสมัยร.3 โดยลำดับ

กิจ โภุ จิตต์ธรรม. โนรา. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : วิทยาลัยครุสังขลา ; 2519.

สาระสังเขป

กล่าวถึงประวัติโนรา จากคำบอกเล่าของขุนอุปถัมภ์นารา(พุ่ม เทวา) มีบทชี้เรื่อง การขับบทต่าง ๆ รวมไปถึงการแสดงโนรา พิธีการผูกผ้าไห庾หรือแต่งพอกของโนราทำพิธีคล้าย กับพิธีเช้าโรงครุ

กิจ โภุ จิตต์ธรรม และเข้าภาค. อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ : ขุนอุปถัมภ์นารา. สงขลา : เหมการพิมพ์; 2527.

สาระสังเขป

กล่าวถึงประวัติโนราของขุนอุปถัมภ์นารา(พุ่ม เทวา) บทร้องและทำรำของโนรา พิธี กรรมในโนราโรงครุ ขนนิยมในการแสดงโนราในอดีต
มนตรี ตราไมท. การละเล่นของไทย. กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร; 2518.

สาระสังเขป

กล่าวถึงเรื่องราวความเป็นมาของ พระเทพสิงหารกับแม่ครีคงคานเป็นสามีภรรยา เป็นผู้มี ความสามารถแสดงละครชาตรี ให้อย่างเป็นเดิศ จนเกิดเรื่องราวกับพระอิศวร พระวิสุกรรมเด็จฯ ลงมาช่วย จึงเกิดมีธรรมเนียมของการเล่น โนราว่า ต้องทำเส้าผูกผ้าแดงปักไว้กลางโรง สุกสวี เจริญสุข. พัฒนาการทางวัฒนธรรม : กรณีทักษิณ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภาก; 2534.

สาระสังเขป

กล่าวถึงเครื่องดนตรีที่สำคัญที่ใช้ในพิธีกรรมและความบันเทิงของภาคใต้
สังค ภูษาทอง. ดนตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 21. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2532.

สาระสังเขป

กล่าวถึงสภาวะดนตรีภาคใต้ของไทย เชื่อว่าได้รับอิทธิพลจากเขมร และพวกชนิพที่อยู่ ทางตอนใต้ของอินเดีย
สุจิตต์ วงศ์เทศ. รู้จริงทำเพลง : ดนตรีและนาฏศิลป์ชาวสยาม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ พิมแพค; 2532.

สาระสังเขป

กล่าวว่า ในราเดินเรยกว่า ชาตรี โดยมีหลักฐานเก่าสุดอยู่ในโครงกรมหมื่นครีสุรนทร์ ว่าชาตรีมีนา ก่อนนี้แล้วและไม่เชื่อว่ารับมาจากอินเดีย หากแต่น่าจะมีการพัฒนาประสานประสาน การละเล่นจากหลายแหล่ง โดยเฉพาะกลุ่มเพชรบุรี-ครีอุซชา สรุปยืนยันว่าชาตรีเกิดขึ้นทางภาค กลางแล้วแพร่กระจายลงสู่ภาคใต้ทีหลัง

สุธิงค์ พงศ์พนลย์. คณตรีไทยอุดมศึกษา ครั้งที่ 21. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์,

2532.

สาระสังเขป

กล่าวถึงคณตรีพื้นบ้านภาคใต้มีเอกลักษณ์ที่เด่นชัดคือถืออาจังหวะเป็นเอก ส่วนทำงานจะเน้นเพียงช่วยสอดคล้อง ศีลาดนตรีพื้นเมืองภาคใต้มีจังหวะกระชับหนักแน่น เดียบขาด เร้า รุกมากกว่าความอ่อนหวานเนินช้า ถีลาดักยณะนิสัยคล้ายชาวใต้ที่บึกบึน หนักแน่น เดือดขาด และค่อนข้างแข็งกร้าว

ศุมาลี นิมนานุภาพ. คณตรีวิจักษณ์ (ภาคคณตรีไทย). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ประชาชนจำกัด; 2529.

สาระสังเขป

กล่าวถึงเครื่องคณตรีไทย ถีกดยณะการผสมรวมคณตรี สารภี นุสิกุปัลลภ. ในราลงครุ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาก; 2527.

สาระสังเขป

กล่าวถึงองค์ประกอบของการแสดงโโนรา วิธีการแสดงโโนรา อุดม หนูทอง. ในรา กับ การผลิตบันทึกแบบแนววิชาการแสดงพื้นบ้าน. สำนักงานพัฒนาสาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์ : วิทยาลัยครุศาสตร์ ; 2538.

สาระสังเขป

กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของโโนรา ได้รวมรวมการเกิดโโนราจากแหล่งข้อมูลต่างๆ